

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.287/2024/4.

A felperes:

felperes neve

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes neve I. rendű

alperes címe

II.r. alperes neve II. rendű

alperes címe

Az alperesek képviselője:

Kun és Varga Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe I

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

7.P.20.150/2024/9.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és kötelezi az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt a www.I.r.alperes.hu hírportálon 2024. január 18-án megjelent, „Hazudott a Mandiner és a Transzparens Újságírást Alapítvány, hogy lejárassa a kormánytól független újságírást” című cikk címe alatt, annak bevezetője felett, legalább 30 napig, illetve ameddig az írás elérhető:

„HELYREIGAZÍTÁS:

A 2024. január 18-án megjelent „Hazudott a Mandiner és a Transzparens Újságírást Alapítvány, hogy lejárassa a kormánytól független újságírást” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy hazudott a Mandiner, és oldalán olyan hazugságot közölt, hogy a Transzparens Újságírást Alapítvány pert nyert a I.r. alperes ellen.”

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy az előbbi közlemény megjelentetésével egyidejűleg a www.I.r.alperes.hu oldal kezdőoldalán 48 órán keresztül, a legfelső hírsorban tegye közzé a következő szöveget úgy, hogy abból – linkelt tartalomként – legyen elérhető a helyreigazított cikk szövege: „Helyreigazítás a »Hazudott a Mandiner és a Transzparens Újságírást Alapítvány, hogy lejárassa a kormánytól független újságírást« című cikk miatt”.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 457.200 (négy százötvenhétezer-kétszáz) forint perköltséget, valamint az államnak 36.000 (harminchatezer) forint kereseti és 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a www.mandiner.hu hírportál kiadója.

[2] Az I. rendű alperes szerkesztésében jelenik meg a www.I.r.alperes.hu hírportál sajtótermék, amelynek kiadója a II. rendű alperes.

[3] A Transzparens Újságírást Alapítvány és név által a jelen per alpereseivel szemben indított sajtó-helyreigazítási perben a Székesfehérvári Törvényszék a kereseteket elutasította. Az ítéletet a Győri Ítéltábla helybenhagyta. A Transzparens Újságírást Alapítvány egy további sajtópert indított a jelen per alpereseivel szemben a Székesfehérvári Törvényszéken. Az elsőfokú, a keresetnek részben helyt adó ítéletet a Győri Ítéltábla részben megváltoztatta és a Transzparens Újságírást Alapítvány által sérelmezett három tényállítás közül egy kijelentés helyreigazítását rendelte el. A bíróság mindkét előzményi perben perköltség fizetésére kötelezte a Transzparens Újságírást Alapítványt a jelen per II. rendű alperese javára.

[4] A www.mandiner.hu oldalon 2024. január 17-én megjelent cikkben szerepel, hogy a Transzparens Újságírást Alapítvány pert nyert a I.r. alperes ellen. Erre utalással a www.I.r.alperes.hu hírportálon 2024. január 18-án cikk jelent meg „Hazudott a Mandiner és a Transzparens Újságírást Alapítvány, hogy lejárassa a kormánytól független újságírást” címmel. Az írás része a következő három kijelentés: „hazudott a Mandiner”, „a Mandiner valótlanul állítást tartalmazó interjút közölt”, „a Mandiner azt a hazugságot közölte oldalán, hogy a Transzparens Újságírást Alapítvány pert nyert a I.r. alperes ellen”.

[5] A felperesnek az előbb idézett szövegrészekre vonatkozó helyreigazítási kérelmét az I. rendű alperes nem teljesítette.

[6] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a www.I.r.alperes.hu hírportálon 2024. január 18-án megjelent cikkben foglalt valótlan tényállítások helyreigazítására. Ennek esedékességét az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belüli időtartamban jelölte meg, megjelentetését pedig az írás címe alatt, a bevezető felett, legalább 30 napon keresztül, de mindaddig amíg a cikk elérhető, az alábbi tartalommal határozta meg:

[7] „HELYREIGAZÍTÁS:

[8] 2024. január 18. napján megjelent „Hazudott a Mandiner és a Transzparens Újságírást Alapítvány, hogy lejárassa a kormánytól független újságírást” címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy hazudott a Mandiner, és oldalán olyan hazugságot közölt, hogy a Transzparens Újságírást Alapítvány pert nyert a I.r. alperes ellen.

[9] A valóság ezzel szemben az, hogy a Transzparens Újságírást Alapítvány nyert egy sajtópert a I.r. alperes ellen, amely alapján a I.r. alperest helyreigazításra kötelezték, így a Mandiner nem közölt hazugságot tartalmazó interjút.”

[10] Kérte továbbá, hogy az I. rendű alperes a helyreigazítással egyidejűleg a www.I.r.alperes.hu nyitóoldalán a fenti helyreigazító közlemény egyidőben, 48 órán keresztül a főoldal legfelső hírsorában tegye közzé az alábbi szöveget akként, hogy abból linkelt tartalomként legyen elérhető a helyreigazított cikk: „Helyreigazítás »Hazudott a Mandiner és a Transzparens Újságírást Alapítvány, hogy lejárássa a kormánytól független újságírást « című cikk miatt, tekintettel arra, hogy valótlanul állítottuk, hogy hazudott a Mandiner”. Kérte II. rendű alperes kötelezését a perköltség megfizetésére.

[11] Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-ára, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdésére alapította.

[12] Előadta, hogy a 2024. január 17-én a mandiner.hu hírportálon megjelent cikkben a Transzparens Újságírást Alapítványtól származó, valóságnak megfelelő tényállításként szerepel, hogy az alapítvány pert nyert az alperesek ellen. Az I. rendű alperes újságírója által írt és a felperes által kifogásolt cikkben az I. rendű alperes e valós tényállítást minősítette „hazugságnak”. A második előzményi perben hozott jogerős ítélet (Győri Ítéltábla Pf.I.20.103/2023/8.) az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte. Ebből következően a Transzparens Újságírást Alapítvány pert nyert az alperesek ellen. Amennyiben ugyanis sajtóperben a bíróság a sajtószervet helyreigazító közlemény közzétételére kötelezi, a sajtószerv pervesztesnek, míg a sajtópert kezdeményező pernyertesnek minősül, függetlenül attól, hogy hány kifogásolt tényállítás vonatkozásában kért helyreigazítást a felperes.

[13] Ezt az értelmezést támasztja alá az a körülmény is, hogy amikor a bíróságok adatot szolgáltatnak az egyes sajtószervek ellen indított sajtó-helyreigazítási perek kimeneteléről, a sajtószerv szempontjából vesztes perként határozzák meg mindazon pereket, amelyekben a bíróság helyreigazító közlemény közzétételét írta elő, függetlenül attól, hogy a perben bizonyos további helyreigazítás iránti kérelmeket alaptalannak talált. A kifogásolt írás nem véleménycikk, a „hazudott a Mandiner” tényállítás pedig objektív módon bizonyítható vagy cáfolható.

[14] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. A II. rendű alperes indítványozta a felperes perköltség megfizetésére kötelezését is. Megítélésük szerint a felperest a közéleti szereplőkkel azonos tűrési kötelezettség terheli. Az írás véleménycikk, amely véleményt és következtetéseket tartalmaz, így az sajtó-helyreigazítás alapjául nem szolgálhat. A felperes korábban nem nyert velük szemben sajtó-helyreigazítási pert, az első előzményi per a kereset elutasításával fejeződött be, a második előzményi pert pedig kétharmad arányban a jelen per alperesei nyerték meg. Ennek alapján a jelen perbeli cikkben a szerző levonhatta a kifogásolt, pernyertességre vonatkozó következtetést. Erre az is alapot adott, hogy az előzményi perekben a felperest kötelezték perköltség megfizetésére, a szavak köznapi értelmében pedig az tekinthető pernyertesnek, akinek a pervesztes perköltséget fizet.

[15] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A felperest a II. rendű alperes javára 260.000 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[16] Az alkalmazott jogszabályok körében az Smtv. 12. § (1) bekezdését idézte.

[17] A „hazudott” kijelentést tényállításként minősítette. Okfejtése szerint sajtótermékben egy befejezett perre vonatkozó, pernyertességre, illetve perveszteségre, továbbá a pernyertes és a pervesztes személyére vonatkozó közlés tényállítás. Az elsőfokú

bíróság szerint a „közfelfogás” különbséget tud tenni a pernyertesség és a részleges pernyertesség között.

[18] A pernyertességre vonatkozó kijelentés az adott ítélet tartalmával bizonyítható. Az előzményi perekben meghozott ítéletek tartalma alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesek az első előzményi pert teljes egészében megnyerték, a második előzményi perben pedig a bíróság háromból csak egy tényállítás vonatkozásában kötelezte az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére. Az alapítvány tehát nem nyert pert az alperesekkel szemben. A sajtó-helyreigazítás iránti perben a Pp. 494-501. §-ai értelmében a pernyertesség-pervesztesség és perköltségviselés szempontjából az általános szabályok alkalmazandók. Nincs jelentősége, hogy a bíróságok adatszolgáltatás esetén milyen szempontok szerint adnak felvilágosítást az adatigénylő számára.

[19] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[20] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f)* pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett – az Itv. 39. § (3) bekezdés *b)* pontja és 42. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti mértékű – illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[21] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett.

[22] Jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet kereset szerinti tartalommal történő megváltoztatására irányult. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének *c)* és *d)* pontjaira alapította.

[23] Az előzményi perekben meghozott ítéletek alapján az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Transzparens Újságírást Alapítvány nem nyert sajtó-helyreigazítási pert az alperesekkel szemben, a helyreigazítani kért közlések ugyanis valótlanok.

[24] A sajtó-helyreigazító közlemény közzétételére kötelező ítélet rendkívüli beavatkozás a szerkesztői szabadságba, és a sajtószabadságba. A sajtó alkotmányos alapjoga, hogy maga határozza meg a saját tartalmát. Amennyiben a sajtószervet helyreigazításra kötelezik, sérül a szabadsága, mindenképpen pervesztésnek tekintendő. Sajtóperek esetében annak van jelentősége a pernyertesség-pervesztesség tekintetében, hogy sor került-e marasztalásra a helyreigazítási kötelezettség tárgyában vagy sem.

[25] Az elvesztett perek számát érintő közérdekű adatigénylésekre a bíróságok adatszolgáltatása a marasztaló rendelkezés szerint alakul. A pervesztesség megítélésénél nincs jelentősége annak, hogy a keresetben kért helyreigazító közlemények közül az ítéleti marasztaló rendelkezésben hány szerepelt és a kérelem mely része volt alaptalan.

[26] A Győri Ítéltábla Pf.20.103/2023/8. számú, illetve a Székesfehérvári Törvényszék P.20.175/2023/8. számú ítélete alapján az I. rendű alperes nem minősíthette volna hazugságnak a Mandiner hírportálon megjelent interjúban szerepeltetett tényállítást, amely szerint a Transzparens Újságírást Alapítvány pert nyert a jelen per alperese ellen. A helyreigazításra kötelezés egyértelműen nyertességet jelent.

[27] A közfelfogás a társadalom általánosnak mondható felfogása, nézete valamely kérdésben. Nem jelenthető ki, hogy az átlagolvasó jogi kérdések vonatkozásában széleskörű és alapos ismeretekkel rendelkezik. Amennyiben egy sajtóperben a sajtóterméket helyreigazításra kötelezik, és a sajtótermékben helyreigazító közlemény jelenik meg, az a közfelfogás számára egyet jelent azzal, hogy sajtószerv vagy önként helyreigazított, vagy elvesztette a sajtópert.

[28] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozták. Álláspontjuk szerint az ítélet megalapozott, nem sért jogszabályt.

[29] A fellebbezés alapos.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletet a felperes fellebbezésében teljes terjedelmében támadta, annak jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[31] A fellebbező jogorvoslati kérelmét anyagi jogi rendelkezés, az Smtv. 12. § (1) bekezdésének megsértésére alapította, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés *d*) pontja szerinti felülmérlegelésnek nincs helye. A felperes alapvetően a tények másként minősítését kérte, ezért az ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés *c*) pontja szerinti felülbírálati jogkört gyakorolta.

[32] A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között a másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az I. rendű alperes a cikkben állította-e a felperes által megjelölt valótlán tény, az elsőfokú bíróság által e körben levont jogi következtetés helyes-e. A fellebbezési kérelemben foglaltak alapján a másodfokú vizsgálat tárgya a „hazudott a Mandiner”, valamint az „azt a hazugságot közölte az oldalán, hogy a Transzporens Újságíráért Alapítvány pert nyert a I.r. alperes ellen” kijelentések jogi minősítése és azok esetleges jogkövetkezményének alkalmazása volt.

[33] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlán vagy a valóságot hamis színben feltűntető tény állításával, híresztelésével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[34] Helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. Ez a jelen esetben annak figyelembevételét is igényelte, hogy a perbeli cikk a Mandiner hírportálon egy nappal korábban megjelent interjúban elhangzott kijelentést kívánta cáfolni. A 2024. január 17-i írás interjút közölt név1-gyel, a Transzporens Újságíráért Alapítvány vezetőjével, „A független újságírárság mítosza megbukott, ezt egyre többen ismerik el – Transzporens-vezető a Mandinernek” címmel.

[35] A sajtóhírben az alapítvány pernyertességére vonatkozó kijelentés az interjúalany első megszólalásában szerepel („Elöljáróban annyit, hogy mozgalmas éveken vagyunk túl, pert nyertünk az Átlátszó.hu és a I.r. alperes ellen, egy, a médiával foglalkozó EU-s intézmény felkért minket szakértőnek, az Országgyűlés pedig a szakmai javaslatuk nyomán módosította a Büntető törvénykönyvet.”). A riporter által feltett, összesen nyolc kérdést és arra adott választ kommentár nélkül közlő írásban a perrel kapcsolatos további tartalom nincs. Témája az újságírói szakmában tapasztalható átalakulás, a sajtó jellegzetességeinek elemzése a megszólaltatott személy szemszögéből. Lényegi üzenete pedig az, hogy mivel az újságírói munka soha nem vonatkoztatható el a finanszírozástól, teljesen független sajtó nem létezik.

[36] A perbeli cikk teljes egészében az előző írásra reagál és annak tartalmi cáfolatára törekszik. Bevezetője szerint „Bár lapunk, a I.r. alperes nyerte meg mindkét, a Fidesz-közei Transzporens Újságíráért Alapítvány által indított sajtóper jogerősen, a Mandiner egy szerda este megjelent interjúban azt közölte, hogy az alapítvány pert nyert a I.r.

alperes ellen. Mivel ez nem felel meg a valóságnak, helyreigazítási kérelemmel fordultunk az alapítvánnyal alakérdezős interjút készítő kormányközeli portálhoz. Az alapítvány egyébként több százezer forint perköltséggel tartozik lapunknak”. A cikk szerzője részletesen elemzi az általa vitatott pernyertesség alapjául szolgáló tényeket, kitér az előzményi perekben hozott első- és másodfokú határozatokra, valamint az egyikben még folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra. Következtetése szerint „Valójában tehát mindkét per jelen állás szerint a Transzparens Újságírásért Alapítvány pervesztésénél és a I.r. alperes pergyőztességénél tart jogerősen, tehát szó sincs róla, hogy az alapítvány nyert volna”. A cikk második részében a szerző az alapítvány és a Mandiner összefonódását, az utóbbi manipulatív eljárását állítja és kétségbe vonja függetlenségét.

[37] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából következően a szövegrészek tartalmi meghatározása és minősítése során – helyes kiindulópontja ellenére – sem a 2024. január 17-i írás tartalmának nem tulajdonított jelentőséget, sem annak, hogy a sajtószerv felelőssége más személy nyilatkozatának közlésével kapcsolatban – az alkotmányos szempontokból következően – nem feltétlenül objektív.

[38] Az interjúalany gondolatainak megjelenítése – adott esetben a nyilatkozatában foglalt tények továbbadása, vagyis híresztelése – a sajtó alapvető tevékenységének része. A 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat szerint a sajtócikkben közölt információkat a maguk összességében és összefüggéseikkel együtt kell értékelni (ideértve a sajtócikk megírásának időpontját és az ebben az időpontban rendelkezésre álló információkat is). E határozatában az Alkotmánybíróság felhatalmazta a bíróságokat arra, hogy az érintettek között a jogsérelem keletkezésekor már folyamatban lévő vitában értékelési körükbe vonják az adott, vagy más sajtószervek által már korábban közöltek is, hogy ebben a „hírfolyamban” értékeljék a mondanivalót, az egyes állításokat és azok fogadtatását.

[39] Az ún. véleménycikkek az Alkotmánybíróság meghatározása szerint olyan írások, amelyek tisztán értékítéletet tartalmaznak. A sajtó mástól származó információk közzétételét megelőző, tényellenőrző feladatára vonatkozó alkotmányos követelmény azonban csak tényállítások vonatkozásában érvényesülhet, az értékítélet cáfolata fogalmilag kizárt {3247/2023. (VI. 9.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[40] A felperes cikkében nem saját állítását, hanem az interjúalany szó szerinti nyilatkozatát közölte. Az írás „véleménycikk”, kifejezetten egy adott témában elfoglalt véleményt és annak a nyilatkozó szerinti okait, illetve érzékelhető jeleit mutatja be. A cikk szerzője a közreadott nyilatkozattal kapcsolatban nem foglal állást, az interjúalany által elmondottak szöveghű megjelenítésére szorítkozik.

[41] A „pert nyertünk (...) a I.r. alperes ellen” kijelentés az alapítvány képviselőjének tényállítás formájában kifejezett következtetése. A közlés ténybeli alapja az a per, amelynek jogerős ítélete szerint a bíróság helyreigazításra kötelezte a I.r. alperes hírportált. Ezt a tényt értékeli a megszólaltatott személy pernyertességgént.

[42] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának [16] bekezdésében megjelenítette, hogy a felek ellentétes értelmezést tulajdonítottak az alapítvány második perben elért részleges pernyertességének. Ebből azonban helytelenül következtetett arra, hogy az értelmezés eredményeként tett kijelentés tényállítás, valójában ugyanis mind a felperes által pernyertességgént, mind az alperesek részéről pervesztességgént leírt helyzet a tények alapján levont következtetés, értékítélet, azon belül a sajtóper eredményéről kialakított vélemény. A részleges pernyertesség – annak mértékétől függetlenül – ténybeli alapul szolgált ahhoz, hogy a felperes által megszólaltatott személy a helyreigazításra kötelező rendelkezést perbeli győzelemként értékelje.

[43] Az elsőfokú bíróság okfejtésével szemben a teljes és a részleges pernyertesség fogalma és jelentésbeli különbözősége tekintetében nem vélelmezhető az átlagos jogi ismeretekkel rendelkező olvasók tájékozottsága. A megállapítás nem köztudomású tény, azt az elsőfokú bíróság egyébként sem indokolta. Az indokolás [16] bekezdésében szereplő, a részleges pernyertesség elsőfokú bíróság szerint helyes nyelvi kifejezésére vonatkozó elméleti fejtegetéseknek és példálózó felsorolásnak az ügy eldöntése szempontjából nincs jelentősége.

[44] Az ítélezési gyakorlat a szakszavak köznyelvi értelmezésénél megengedő, azokat az eredetnél tágabb jelentéstartalom kifejezésére is alkalmazhatónak tartja. A jelen ügyben ezért az interjúalany szóhasználatát, a „pernyertességet” nem a jogi terminológiában bevett, hanem annak köznyelvi jelentésével kell azonosítani, amely szerint pernyertes az, akinek a bíróság a javára döntött, akinek igazat adott. Ez a megítélés nem az ítéletbe foglalt rendelkezés terjedelmétől függ és a perköltség viselésével sincs összefüggésben. A helyreigazításra kötelezés tényét az alapítvány képviselője értékelhette pernyertességgként, a kijelentés tehát a felperes által a sajtóban közvetített, valós ténybeli alappal rendelkező értékítélet.

[45] A vélemények (értékítéletek) esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [49]}. Ebből következően a pernyertességre vonatkozó közlés nem minősíthető valótlanként, maga a közlés pedig hazugságként. A „hazudott a Mandiner”, valamint a „hazugságot közölte az oldalán” kijelentések ezért valótlan tényállítások.

[46] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és helyreigazításra kötelezte az I. rendű alperest. A közlemény szövegéből mellőzte a való tények megjelenítését, mert a kereseti kérelemben ebben a vonatkozásban feltüntetett szöveg ugyancsak értékítéletnek minősül. A Fővárosi Ítéltábla ezzel egyidejűleg egyszerűbb megfogalmazással rendelte el a főoldalon megjelenítendő, figyelemfelhívó mondatot.

[47] A fellebbezés eredményes, ezért a felperes az első- és a másodfokú eljárásban is pernyertes. Az ítéltábla a Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó 81. § (1)-(2) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése alapján döntött a perköltség viseléséről. A felperes fellebbezésében tett nyilatkozatában mindössze arra szorítkozott, hogy a „perrel kapcsolatban felmerült valamennyi (első és másodfokú eljárásban felmerült)” perköltségre tart igényt, az ügyvédi munkadíj összegét és a kifejtett munkaórák számát azonban csak az elsőfokú eljárásban tette konkréttá. Ezért az ítéltábla a II. rendű alperest a felperes jogi képviselőjének munkadíjából álló elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Annak összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a felperes felszámításának figyelembevételével határozta meg 360.000 forint, áfával emelt összegben.

[48] A másodfokú bíróság a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére is a II. rendű alperest kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az Itv. 39. § (1) bekezdésére és a 46. § (1) bekezdésére tekintettel.

[49] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[50] A másodfokú bíróság tájékoztatja a II. rendű alperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2024. június 25.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Kollár Zoltán s.k.
bíró